

13 ÉS 3/4 NYÖSZÖRGÉS
ADRIAN MOLE
MINDEN KÍNSZENVEDÉSÉBŐL

Játék Sue Townsend

*A 13 és 3/4 éves Adrian Mole titkos naplója
című regényének motívumaiból*

Szereplők

ADRIAN I., ADRIAN II., PANDORA,
ANYA, APA, LUCAS, NIGEL, BERT, NAGYMAMA,
SCRUTON ISKOLAIGAZGATÓ, I. FIÚ, II. FIÚ, III. FIÚ, TÖBBIEK

Bemutatta a

1992-ben

*Köszönet Molnár Gergelynek, a Türr
Diákszínpad volt tagjának azért, hogy
a forgatókönyv írása közben megosztotta
velem gondolatait a készülő szövegről*

1. JELENET

A színen Adrian Mole és családja, valamint ismerőseik állnak kört alkotva. Egymás felé fordulnak, kezükben gyertya. A Jingle, bells... kezdetű angol karácsonyi dalt éneklik. A körnek a nézőkhöz legközelebb eső részén Adrian II., és Adrian I. áll egymásnak fordított háttal. Adrian I. a közönség felé néz. Éneklés közben a körben állók különböző ritmusban felemelik a kezükben tartott gyertyát, mintha csak a karácsonyfán gyújtottak volna meg egyet-egyét. Az éneklést halkabb dúdolás váltja fel. Adrian I. elválik a csoporttól, és felénk lép.

Kezében egy nagy szótár, egy napló és egy toll.

ADRIAN I. Adrian Mole vagyok, igen (*Hátramutat Adrian II.-re*), ott az a barna hajú fiú, kedves családfám és az ismerősök körében.

Hátul az Apa Adrian II. vállára teszi a kezét.

Az apám épp most teszi a vállamra a kezét.

Akkora tenyere van, mint egy szívlapát. Súlyos, nehéz. Tapasztalatból tudom, kaptam már tőle egy-két frászt. (*A szótárra bök.*)

Meg most ezt a nagyszótárt. (*Megmutatja a naplót, gyengéden.*)

Ezt a naplót viszont anyámtól kaptam. Azt mondta, ez minden gondomat-bajomat meghallgatja. Igaz, kivel is ossza meg a keserveit egy 13 és 3/4 éves fiú?

Bal oldalon elől leül, maga mellé teszi a szótárt és a naplót. Vele egy időben hátul a kör felbomlik, s a szereplők egy félkörívet alkotva leülnek a háttérben, de továbbra is figyelemmel kísérik Adrian I. ténykedését. Adrian I. maga elé veszi a naplót, és írni kezd.

Január 1. Újévi elhatározásaim:

Átkísérem a vakokat az úttesten. (*Elégedetten emeli fel a tollat, s elgyönyörködik a leírtakban, aztán tovább ír.*) Minden este fellógatom a nadrágomat. Soha többé nem (*Kinyom egy pattanást az arcán*) ... nyomogatom a pattanásaimat. Segítem a szegényeket és a tudatlanokat. Nem idegeskedem a farkam méretei miatt.

(Szájába veszi a tollat, idegesen rágni kezdi, aztán tovább ír.) Rengeteget olvasok, de kerülöm a fércműveket. Igyekszem kedve-
sebb lenni a kutyáinkhoz. (Négykézlábra ereszkedik, és nyájasan
ugatni kezd a hátul lévők felé.)

Hátul hirtelen vadul felcsahol valaki.

Adrian I. ijedten ül vissza a helyére. Tovább ír.

Ha török, ha szakad (Villámgyorsan fellapozza a szótárt, s kimásol-
va a szót tovább ír.) ...in-tel-lek-tu-el leszek.

Adrian I. nagy lendülettel pontot tesz az írás végére.

2. JELENET

Hátulról Adrian II. és Pandora jön.

ADRIAN I. (Már nem imitálja az írást, mesél.) Új lány jött az osztályba.
Pandorának hívják.

*Adrian II. és Pandora a színen elején egyvonalban, de kissé távolabb
egymástól leülnek. Adrian II. epekedő pillantásokat vet Pandorára.
A lány szigorúan előre néz.*

Földrajzon egymás mellett ültünk. Nem rossz csaj. Lehet, hogy
bele fogok esni! Elvégre már beléptem a kamaszkorba. Itt az ideje,
hogy beleessek valakibe.

Adrian II. egy mozdulattal közelebb ül Pandorához.

ADRIAN II. (hirtelen) Tudod, a hajad pont olyan hosszú, amilyennek
egy lányhajnak lennie kell.

*Pandora furcsán néz Adrian II.-re, aki gyorsan maga elé néz. Néhány
pillanát múlva megint közelebb ül Pandorához.*

ADRIAN II. (szégyenlősen) Meg olyan lekvárszínű is...

*Pandora még furcsábban néz. Adrian II. gyorsan egészen közel ül
Pandorához.*

ADRIAN II. (lelkesen) Tudod, a szemed színe pont olyan, mint a
kutyámé!

PANDORA (érdeklődéssel) Milyen fajta a kutyád?

ADRIAN II. (szeretettel) Korcs.

*Pandora sértetten felpattan, kiölti a nyelvét Adrian II.-re, aztán
hátraszalad. Adrian II. kétségbeesetten bámul utána, majd visszafordul,
s egy levelet kezd írni. Közben Nigel hátulról mögé settenkedik,
s Adrian II. válla fölött beleles a levélbe.*

ADRIAN II. (körmölve) Pandora!

Imádlak téged,
Könyörgök néked,
Meg ne vess kérlek!

Összehajtja a levelet, hátranéz. Nigel ijedten ugrik hátra.

ADRIAN II. Nigel! Jó haver vagy?

NIGEL (*Kikérve magának.*) Még kételkedsz benne?!

ADRIAN II. (*kérlelve*) Csempészd be ezt a levelet Pandora táskájába!

NIGEL (*Elveszi a levelet.*) Számíthatsz rám, haver.

Nigel elszalad, s leül a hátul lévőkhöz.

ADRIAN II. (*Kifelé botorkál.*) Ó, lekvárszínhajú szerelmem, mondd, miért...

Adrian II. is leül a hátul lévőkhöz.

3. JELENET

ADRIAN II. (*mesél*) Tegnap beléptem egy jótékonyági szervezetbe, az Irgalmas Szamaritánusokba. (*Bert hátulról betántorog, harákol, bőfög. Orvosságot vesz be, aztán meghúzza a lapos üveget.*) Feladatunk néhány öreg nyugdíjas gondozása. Nekem valami Bert Baxter nevű vén pasi jutott. Remélem, kedves bácsika, aki szeret mesélni. (*Adrian II. hátulról előre jön. Bert házát kémleli.*) Tegnap elmentem hozzá. Alig lehet látni a házát, annyira benőtte a gaz. (*Hátulról vad kutyaugatás hallatszik. Adrian II. ijedten ugrik hátra. Bert az ajtó felé fordul.*)

BERT (*Hátra, a kutyának.*) Kuss legyen, bűdös kutya!

Adrian II. kopogtat.

BERT (*Adrian II.-nek*) Zárva van! Várj, kihajítom a kulcsot az ablakon. (*kidobja*)

Hátulról a kulcs koppanása hallatszik, majd kulcszörgés, amint Adrian a zárba illeszti. Szörnyű ajtónyikorgás. Adrian II. belép.

(*Adrian II.-höz*) Ááá! te vagy az, irgalmas számár, hehehe!

Hátulról megint kutyaugatás hallatszik.

(*A kutyának*) Csönd legyen, Sabre! (*Adrian II.-nek*) Most be van zárva a szufniba. A múltkor a fürdőszobába zártam, de széttepte a törülközőimet. (*Ezalatt Adrian II. mereven maga elé néz.*)

ADRIAN II. (*Hirtelen felsikoltva a földre mutat.*) Jézus, Mária! Vér!

BERT (*Lehajol, végighúzza az ujját a padlón.*) Á, dehogy! (*Lenyalja az ujját.*) Csak a céklás szendvicsemből csöpögött le.

Adrian II. megundorodva bámul rá.

BERT (*kiengesztelően*) Ne, itt van 10 penny, vegyél egy Morning Start!
Adrian II. ki. Bert ráhúz a lapos üvegére.

ADRIAN I. Ennél gusztustalanabb szobát még életemben nem láttam,
pedig koszügyben igazán szakértő vagyok.

ADRIAN II. (*visszajön*) Az újságos megkért, hogy adjam oda a számlát.
31 fonttal tartozik neki.

BERT (*Elveszi a számlát.*) Micsoda! Méghogy én tartozom?! (*ordítóva ki*) Nyavalyás négyszemű szarjankó!
Bert hátul leül. Adrian II. megrökönyödve kihátrál.

4. JELENET

ADRIAN I. (*mesél*) És mindezek után még el is késtem az iskolából, és
beírtak a hiányzók könyvébe. Ez a hála, amiért beléptem az
Irgalmasba. Pedig még matekról se lógtam.

De van ennél rosszabb is! Pandora Nigellel jár. Sőt a szüleim
sincsenek mostanában valami jó passzban.

*Apa és anya jelennek meg jobbról, hátul. Vívóállásba ugranak. A
kép kimerevűdök.*

A múlt éjszaka nagy ordítózást rendeztek a konyhában.

*Anya lendül támadásba, s a roham végén Apa felé szúr. A kép
kimerevűdök.*

Nagyon tudnám díjazni, ha figyelembe vennék...

*Most apa lendül támadásba, s a végén a hátráló Anya felé szúr. A
kép kimerevűdök.*

...hogy érzelmileg nehéz periódusban vagyok...

*Apa hátrál, Anya óvatosan előremerészkedik, aztán félúton egyszerre
szúrnak. A kép kimerevűdök.*

(*kiáltva*) ...és hogy szükségem van az alváásra.

Apa és Anya a hüvelybe dugják a kardjukat.

Reggel aztán apa elment Skóciába hőtárolós kályhákat árulni.

Hátulról Apa és Anya közé lép Lucas, kezét nyújt Apának.

Lucas is átjött elbúcsúzni, de Apa nem túlzottan örült neki.

*Apa határozott léptekkel elmegy Lucas kinyújtott keze mellett.
Jobbra hátul kimegy, s megkerülve a hátul ülőket, a félkör bal szélén
leül.*

Lucas egész nap itt volt nálunk, és anyával enyelgett.

Anya hátat fordít Lucasnak, csábosan visszanéz rá, aztán mint egy

tyúk, megriszálja a fenekét. Lucas elkukorékolja magát, s hátrakergeti Anyát a fürdőszobába.

Fürdőszoba: a háttérben félkörben elhelyezkedők között középiütt ketten felállnak, mögéjük guggol le Anya és Lucas.

Lucas és Anya nem látszanak, csak a hangjuk hallatszik. Nevetések, apró sikolyok.

Aztán este elkezdtek megjavítani a bojlert. Tízkor lementem, hátha tudok segíteni.

Adrian II. balról a fürdőszoba ajtaja elé lép.

Bentről kuncogás, nevetgélés.

Adrian II. megpróbál benyitni. Zárva.

Bekopog.

ADRIAN II. Anya, hogy álltok a bojlerrel?

LUCAS (*Akadozva, sóhajtozva.*) Sajnos, nem tudjuk... az ajtót... kinyitni... mert a bo-bojlerjavítás... a-a-a-h... döntő stádiumában... vaa... aa... an.

ANYA (*Lucashoz hasonlóan.*) Lucas... segít nekem, és... tele van a... keze-eeeeeee...

Adrian II. az ég felé emeli a tekintetét, aztán bólint, és jobbra előre jön. Leül.

5. JELENET

A fürdőszoba ajtaja lassú ritmusban leül, velük egyező ritmusban emelkedik fel kézenfogva Lucas és Anya. Amikor felálltak, lassított felvételtre emlékeztetően megcsókolják egymást, aztán kézen fogva előreszaladnak, s leülnek két oldalt Adrian II. mellé.

Anya és Lucas egymással szemeznek.

ADRIAN I. Lucas egész héten anya körül lebzsel. Nem is tudom, anya hogy bírja ki. Tegnap is itt volt, egész este capitaliztunk...

Adrian II. felemeli a kockákat tartalmazó poharat, megrázza, kiborítja, aztán lép a képzeletbeli bábuval. Anya és Lucas továbbra is egymást bámulja.

(Egy kis szünet után, Anyának.) Anya, te mindig a börtönben ülsz.

ANYA (*Mereven bámulva Lucast.*) Nem baj, fiam, nyugis hely az.

Lucas a kockák után nyúl, azok zörögni kezdenek. Lucas továbbra is Anyát bámulja.

ADRIAN II. (*Rácsap Lucas kezére.*) Mr. Lucas, nem maga jön!

ANYA (*Rámosolyogva Lucasra.*) Vettem délután egy tortát. Meg kéne enni, nem?

LUCAS (*vidáman*) Meg bizony, muncili!

Anya és Lucas egymás kezét fogva felugranak, és jobb oldalra ugrándoznak. Anya eteti Lucast. Adrian II. dermedten néz maga elé.

ADRIAN I. Pár pillanat múlva robbant a bomba: apa hazajött!

Apa balról be, megáll Adrian II. előtt.

APA (*könnyedén*) Helló, Adrian! Anyád hol van?

ADRIAN II. (*zavartan*) A... konyhában... Lucas kukacsal.

APA (*bőszülten*) Micsoda?! Már megint itt van az a nyálás hivatali kukac?!

Apa odaront Lucashoz és Anyához.

ADRIAN I. Erre kitört a háború!

Apa és Lucas egymásnak esnek. Anya megpróbálja szétválasztani őket. Adrian II. kimászik a gomolyagból, s odakúszik Adrian I.-hez. Közben Lucas kiszabadul Apa karjai közül. Adrian II. mint hadiudósító közvetít Adrian I.-nek. Adrian I. szorgalmasan jegyzetel. (Az Adrian II. által mondottak oldalt némajátékszerűen lejátszódnak.)

ADRIAN II. Anya ráordít apára, hogy miért hisztizik... Lucas megpróbál jópofa lenni, de apa behúz neki egyet...

Lucas az üléstől hátrapenderedik a félkörben ülők közé.

Apa észreveszi, hogy elfogyott a torta... mire anya hozzávágja a sajtot...

Apa erre azt kiabálja, hogy ő nem egy ki.. (*egy pillanatra egyik kezével befogja a száját*) ...szott egér, hanem egy ki... (*Egyik tenyerével megint befogja a száját egy szótag erejéig*) ...szott férfi! Erre anya azt üvölti, hogy apa már régen nem... (*Hirtelen mindkét tenyerével betapasztja a száját.*)

Apa és anya sértődötten, nagy lendülettel elfordulnak egymástól, hátukat dacosan egymásénak vetik. Adrian II. száját betapasztva térdel Adrian I. mellett. Kitért képpé.

ADRIAN I. Rémes hallani, ahogy az ember szülei káromkodnak.

6. JELENET

Hátul megjelenik két játzó, jobb, ill. bal karjukkal kaput képeznek.

ADRIAN I. Anya megsértődött a történetek miatt, és másnap elment valami önmegvalósító tanfolyamra egy nőklubba.

Anyá elindul a kapu felé, az kinyílik, majd miután Anya áthaladt

közöttük, becsukódik. Anya megáll a kapu mögött. Adrian II. visszamegy az apja mellé.

Férfiaknak tilos a bemenet! Megkérdeztem apát...

ADRIAN II. Mi az, hogy önmegvalósító tanfolyam?

APA (*Megvakarja az üstökét.*) Nem tudom, fiam, de bármi legyen is az, nekem nem sok jót jelent.

Apa és Adrian II. közösen leülnek, s némajátékba kezdenek.

ADRIAN I. Aztán mirelit kaját ettünk, mivel anya még mindig nem jött haza. Aztán filmet néztünk, és egészen jól elvultunk. Egészen addig, míg anya haza nem jött egy papírtekerccsel a kezében.

Anya kilép a kapu mögül. A kaput alkotók leülnek hátul a többiek félkörébe.

Azt mondta, hogy...

ANYA Fordult a kocka!

Anya hangját meghallva Apa és Adrien II. ijedten felé fordítják a fejüket.

ADRIAN I. Meg hogy...

ANYA (*Mint aki kigöngyöli a papírtekerccset.*) Mostantól másképp mennek itt a dolgok!

Apa és Adrian II. mint két kiskutya négykézláb áll.

ADRIAN I. És kifüggesztette a papírját.

ANYA (*Maga elé tartja a papírt.*) Holnap kezdjük!

Apa és Adrian II. egymásra néz, és négykézláb odaszaladnak Anya elé, aztán a papírra bámulva lassan, de továbbra is térden állva felemelkednek. Adrian I. következő szövege alatt – mintha gyorsított felvételen látnánk – elvégzik a cselekvéssort.

ADRIAN I. (*hadarva*) Reggel kitisztítottam a vécét, suliba mentem, suli után kimostam a kádat. Apával kitakarítottuk a hallt, betettem a mosnivalót a mosógépbe, apa kimosta őket, én kiporszívóztam a nappalit. Azután megpucoltuk a krumplit, felvágtam a káposztát, elvágtam az ujjam, leöblítettem a vért a káposztáról. Apa megcsinálta a mártást, betette a csirkét a grillbe, és kicsit későn vette ki. Megterítettem, és eltörtem egy tányért. Vacsora után kivettem a ruhát a mosógépből. Minden kék, a fehérenemű és a zsebkendők is. Megsétáltattam a kutyát. Főztem három csésze teát, az egyiket ráöntöttem az asztalterítőre. Aztán holtfáradtan eldőlünk.

Adrian II. és Apa középütt leroskadnak. A hátul ülők hirtelen

felpattannak, s egy fúvószenekart imitálva elkezdik hangosan dúdolni az Aida bevonulási indulóját. Anya az induló ütemére diadalmasan a földön heverők mögé lép, s Apa mellére teszi a talpát. Kezét magasra tartva a győzelem jelét mutatja. Az induló végéig kitarított állókép.

7. JELENET

Az állókép veszekedési jelenetre vált.

A hátul állók leülnek, Adrian II. eltávolodik a szüleitől, s jobb előlről értetlenül néz vissza rájuk.

ADRIAN I. A dolgok nagyon rosszra fordultak anya és apa között. Apa azt mondta...

APA (*Adrian II.-nek*) Már csak azon vitatkozunk, ki ne legyen a gondviselőd.

Adrian II. értetlenül bámul Apára, szólni akar, ám a veszekedők már nem figyelnek rá. Legyint és leül. A pattanásait nyomkodja.

ADRIAN I. Nyilván eltévesztette. Biztosan úgy értette, hogy ki legyen a gondviselőm. Egyszóval: bekövetkezett a legrosszabb. A bőröm tropára ment, a szüleim válnak, Pandora mással jár... Tegnap este borzasztó dolog történt.

Adrian II. ültéből hátrafordul. Lucas érkezik. A hátul lévő kisebb csoportokba verődve figyelik a fejleményeket.

Anya úgynevezett „civilizált összejövetelt” szervezett. A ház előtt.

APA (*Kedvetlenül Anyának.*) Na, bökd már ki, mit akarsz!

ANYA Szeretném tisztázni a helyzetet. George, a házasságunk tönkrement.

APA (*Lucasra mutat.*) Hála ennek a nyálas féregnek!

LUCAS (*magabiztosan*) Na de kérem... (*Ijedten Anya háta mögé bújjik.*)

Én tisztességes viszonyt folytatok Pauline-nal, és...

APA (*Lucasra támad.*) Te rohadék!

Apa kirángatja Lucast Anya mögül. Dulakodni kezdenek. A hátul álló nézők egyiket is, másikat is biztatják. Anya kétségbeesetten próbálja szétválasztani Apát és Lucast. Amikor sikerül, mindketten egyszerre mutatnak a közöttük álló Anyára.

APA ÉS LUCAS (*együtt*) Ne avatkozz bele!

Hátulról síp harsan. A csapat két táborra oszlik, és előrehajolva (akár egy rögbimeccsen) farkasszemet néznek egymással. A bal

oldali tábor élén Apa, a jobb oldalién Lucas. Anya is elvegyült Lucas csapatában. A kép néhány pillanatig kitarzott. Adrian II. föltápszkodik, s értetlenkedve besétál a két tábor közé. Hátról mintha egy labdát dobának feléje, elkapja és a földre veti magát. A két tábor harsány üvöltéssel egymásnak ront, vállait egymásnak vetik. Apa csapata kiszorítja Lucas csapatát a színről. Hátról mindenki leül. Adrian II. ottmarad középen, kilapítva.

8. JELENET

Adrian II. lassan föltápszkodik. Föliül.

ADRIAN I. Másnap Anya elment Lucassal Sheffieldbe. Ő vezetett, mert Mr. Lucas még nem látott a monoklijától. Pandora otthagya Nigelt, úgyhogy Nigel megint a legjobb barátom.

Apa jön balról, hátról. Idegesen járkál fel-alá.

Apa tök maga alatt van. Összevissza mászkál a lakásban, és anya egyik fölbevalóját markolássza.

APA (*Megáll Adrian II. mellett.*) Adrian, nem hiányzik az anyád?

ADRIAN II. (*felnöttesen*) Természetesen hiányzik, de az élet megy tovább.

APA (*maga elé*) De nem tudom minek.

Adrian II. ijedten ránéz, aztán jobbra hátrarohan. Hátról a félkörben felemelkedik két játészó: ők a fürdőszoba ajtaja. Adrian mögék szalad.

ADRIAN I. Én ezt úgy értelmeztem, hogy öngyilkosságra gondol, s azonnal fölrohantam a fürdőszobába, és eldugtam minden veszélyes holmit.

Apa ezalatt balra hátramegy a fürdőszobába, Adrian II. jobbról újra visszatér az előbbi helyére, de nem ül le, hanem állva fülel a fürdőszoba irányába. Közben hátról felugrik egy játészó, s úgy tesz, mintha befújná Apát borotvahabbal.

APA (*Balról be, dühösen Adrian II.-nek.*) Adrian, nem láttad a borotvát? Hogy az a...

NAGYMAMA (*Jobbról hátról be.*) Hogy nézel ki, kisfiam?!

Apa gyorsan letörli magáról a habot.

Mi az, meg sem borotválkozol?!

A nagymama fenyegetően elindul Apa felé, aki hátrálni kezd.

Lehet, hogy te szórakoztatónak találsz, hogy úgy nézel ki, mint egy alpesi hegyimentő, de én nem!

A Nagymama üldözni kezdi Apát, mindketten Adrian II. körül kezdenek keringeni, egyre gyorsabban. Tudomást sem vesznek a fiúról. Hátulról a kutya néhányat vakkant.

Apád még a lövészárokból is naponta borotválkozott. Néha a patkányok szájából kellett kiszednie a szappant. Őt még a temetkezési vállalkozó is megborotválta a koporsóban...

Hirtelen megállnak Adrian II. két oldalán, s az ő feje fölött kiabál át a Nagymama Apának.

És ha a halottak tudnak borotválkozni, akkor az élőknek kutya kötelessége...

A kutya vadul csaholni kezd. A Nagymama hangtalanul tovább magyaráz Apának. A kutyaugatás elhalkul, de Nagymama még mindig magyaráz. Adrian II. befogja mindkét fülét.

ADRIAN I. A nagymama megállás nélkül rettentő dolgokat mondott anyáról. Apa meg csak annyit tudott motyogni, hogy neki mennyire hiányzik. Senki se vette észre, hogy én is itt vagyok. A kutyára jobban figyeltek, mint rám.

A kutya veszettül ugatni kezd. A Nagymama sebesen balra el. Apa jobbra kitántorog. Adrian II. lerogy a földre. A kutya egy éles vakkantással hirtelen abbahagyja az ugatást. Néhány pillanatnyi szünet.

9. JELENET

Adrian II. mintha Sherlock Holmes lenne: szemellenzős sapkát rak a fejére, nagyítót vesz a kezébe. Föltápáskodik.

ADRIAN I. Apa összebarátkozott egy nővel a munkahelyén. Távollétében többször is vendégül látta.

Hátulról valamely ismert krimi dallama hangzik fel. Adrian II. fel-alá mászkál, vizsgálódik a nagyítóval. Hirtelen megdermed, s egy pontra bámul. A dallam abbamarad.

ADRIAN II. *(Adrian I.-hez, mintha Watsonnak diktálna.)*

A nyomokból ítélve lángvörös haja van...

Újra felhangzik a krimi dallama. Adrian II. tovább vizsgálódik. Hirtelen megdermed. A dallam abbamarad.

(Adrian I.-nek, aki odaadón jegyzetel.) Narancssárga rúzst használ...

Krimidallam. Vizsgálódás. Mozdulatlanra dermedés. A dallam abbamarad.

(Adrian I.-nek) És az ágy bal oldalán alszik.

Néhány pillanatra kitért a kép.

Adrian II. villámgyorsan visszaül közlére.

ADRIAN I. *(mesél)* Egyébként kaptunk egy lapot anyától. Azt írja, egy hét múlva hazalátogat Lucas kukaccal.

Apa hátul feláll, és jókedvűen dúdolóval jobbra előrejön.

Apa tökre fölvilanyozódott. Fölhívta a nőjét...

APA *(Mintha egy telefonkagylóba beszélne.)* Helló, anyukám! Remélem, beiktatható néhány esőnap, mert Pauline hazajön egy hét múlva, és nem oké a zoké.

Apa elégedetten teszi le a kagylót, amelynek a koppanása hátulról hallatszik. Apa egy keringődallamot dúdolóval – a félkörben ülőket jobbról megkerülve – kikerülőzik. Bal oldalon leül. Adrian II. utánabámul.

ADRIAN I. *(mesél)* Nem értem. A felnőttek folyton rászólnak az emberre, hogy beszéljen érthetően, ők meg össze-vissza beszélnek.

Adrian II. hirtelen visszafordítja a fejét. Leveti a cipőjét.

Apa tök belebetegedett a várakozásba meg a takarításba. Ráadásul tegnapi elbocsátották. Munkanélküli segínyt kap. Aztán suliba mentem. Lázadó hangulatban voltam...

Adrian II. elkapja a levegőben a hátulról feléje hajított piros zoknit. ...piros zoknit húztam.

Adrian II. elkapja a levegőben a másik oldalról feléje hajított piros zoknit. Tüntetően felhúzza őket.

ADRIAN II. *(feláll)* Szigorúan tilos, de fűtölök rá!

Cipőjét kezébe fogva elindul jobbra hátrafelé.

Közben a Híd a Kwai folyón c. film híres dallamát fűtöl. Ledobja hátul a cipőjét.

A hátul lévő játékosok felugrálóval, ahogy elhalad, mellettük: néhányan ijedten mutogatnak rá, mások kárörvendően kuncognak. Közben jobbra előre jön Scruton, az igazgató.

Adrian a kört megtéve szembekerül vele. A többiek Adrian II. takarításában néznek Scrutonra. Az igazgató hevesen gesztikulálva hangtalanul magyarázni kezd.

ADRIAN I. S akkor Scruton, az igazgató, az a gülüszemű nyálinger, előadást tartott a nonkonformizmus veszélyeiről, majd szép szavakkal megkért, hogy...

SCRUTON (*Ordítva kifelé mutat.*) Kotródj haza, teee... és vedd fel az előírásos fekete zoknit!

Scruton félreáll jobb oldalra, kezét fölényesen karba fonja. A többi gyerek ijedten hátraszalad, leülnek. Apa balról be, leül a színpalánál oldalán törökülésben. Mereven előre bámul. Adrian II. mellélép.

ADRIAN I. Mikor hazaértem, apa még a szobájában volt, és az Óvodát nézte. Kiordított, hogy nem ér rá, de én erősködtem, így végre bemehettem.

Apa és Adrian II. ezalatt némajátékot játszik, a szöveg végén Apa továbbra is törökülésben maradva Adrian II. felé fordul. Adrian látványosan és mélyen meghajol előtte.

ADRIAN I. Erre én előadtam neki a zoknieposzt.

Elöl Adrian II. hevesen gesztikulálva hangtalanul mesél, hátul a többiek a hexameter ritmusát tapsolva mondják az Odiüsszeia első két sorát.

MIND (*ritmikusan*) Férfiuról szólj nekem, Múzsza, ki sokfele bolygott s hosszan hányódott, földúlván szentfalu Tróját...

Az utolsó szóra Adrian II. tehetetlenül tárja szét a kezét. Apa felugrik.

ADRIAN I. Apa a szemem láttára vált dühöngő őrültté. Fölhívta az iskolát.

Apa is, Scruton is felemelik a kezüket, mintha kagylót tartanának.

APA (*Egyre idegesebben.*) Hát idefigyeljen! A feleségem lelépett egy kinyalt ficsúrral, engem elbocsátottak, egy idióta kölyökre kell felügyelnem...

ADRIAN II. (*megütközve*) Tessék?!

APA ...és maga a zokni színével macerál?!

SCRUTON (*nyugodtan*) Ha fekete zokniban jön vissza a fia, minden el van felejtve!

APA (*ingerülten*) Az én fiam olyan zoknit hord, amelyet akar!

SCRUTON (*fölgerjedve*) De az én feladatom a színvonal megőrzése, ezért...

APA (*Közbevág, nyugodtan.*) Miért? A VB-nyertes angol futballválogatott se hordott fekete zoknit 66-ban.

SCRUTON (*Nagy levegőt vesz.*) No, de...

Apa lecsapja a kagylót, hátulról hallatszik a csattanás.

APA (*Adrian II.-nek*) Egy null a javamra!

Apa gyorsan hátra. Scruton egy pillanatig megrökönyödve néz a kagylóra, majd ő is lecsapja (hátról csattanás), s feldúltan kirohan jobbra, hátra. Adrian megdicsőülten előrejön, középen megáll. Vigyázzba vágja és kihúzza magát.

10. JELENET

Adrian II. elöl középen áll piros zokniban. Adrian I. következő szövegének ritmusában sorban mögé lépnek a többiek: előbb Pandora érkezik, aztán egymás után a többi gyerek – mindegyikük lábán piros zokni. Egy ékalakot képezve állnak be Adrian II. mögé.

ADRIAN I. Ó kéj, ó mámor! Pandora zoknikitüntetést szervez. Beszélt velem, és azt mondta: én az egyéni jogok szabadságharcosa vagyok. Megalakítottuk a Vörös Zokni Bizottságot. Ma lesz a tüntetés. Úgy éreztem magam, mint valami harcba induló hős.

Adrian I. a szótáron dobolni kezd. Adrian II. Napóleon-módra a mellére teszi a kezét. Az egész csapat helyben járva menetel. Néhány ütem után az ék jobbra át!-ot csinál, s így menetel tovább. Aztán balra át!, s most a közönség felé menetel az ék, majd néhány ütemet követően egy újabb balra át! után az igazgató felé fordulva menetelnek tovább helyben járva. Egy idő után az osztálytársak ijedten hátrafelé kezdenek el lépkedni, csak Adrian II. és Pandora lépkednek magabiztosan helyben járva. Aztán ők is észreveszik az igazgatót, lépéseik elbizonytalanodnak, majd megállnak. Ezzel párhuzamosan Adrian I. dobolása is elhalkul, aztán abbamarad. Scruton Adrian II. elé lép, s mintha egy levelet adna határozott mozdulattal a kezébe. Az Adrian I. által mondott szöveg ritmusára ugyanígy tesz a többiekkel is. A gyerekek forgatják kezükben a (láthatatlan) leveleket, van, aki felbontja stb.

ADRIAN I. (*Elváloztatott hangon, Scrutont utánozva.*) Kedves Mr. és Mrs. pont, pont, pont!... Szomorú kötelességem... tudatni önökkel..., hogy fiuk/lányuk... szántszándékkal megszegte... az iskolai rendelkezéseket... Ezért fiukat/lányukat... egyhetes... időtartamra... felfüggesztem! ... Ha úgy érzik... s a többi... s a többi...
Scruton a nézők felé fordulva mámorosan tovább osztogatja a leveleket. Amikor újra visszaér Adrian II. és Pandora elé, Pandora megszólal.

PANDORA (*kétségbeesetten*) Na de a vizsgák meg a...

SCRUTON (*Hirtelen megfordul, kiabálva közbevág.*) Pofa be! Ti most villámgyorsan eltűntök az iskolából!

Az osztálytársak ijedten kihátrálnak, s hátul leülnek. Scruton dühösen kirohan, ő is leül hátul. Adrian II. és Pandora marad a színen elől, egymás mellett.

11. JELENET

Pandora hüppögni kezd. Adrian II. vigasztalni próbálja.

ADRIAN II. (*Pandorának*) Miért sírsz?

PANDORA (*szipogva*) A düh és a frusztráció miatt.

Adrian II. egy pillanatig bambán néz rá, aztán odarohan Adrian I.-hez.

ADRIAN II. Az mi? Olyan, mint a m...menstruáció?

ADRIAN I. (*Gyorsan föllapozza a szótárat, s mintha belőle olvasná.*)

Olyan állapot, melyet akkor élünk meg, ha valamilyen cél elérése érdekében folytatott tevékenységünk akadályba ütközik.

(Beccapja a szótárt, s fölneéz Adrian II.-re.) Kudarcélmény.

ADRIAN II. (*megnyugodva*) Ja, akkor értem.

Adrian II. gyorsan visszaáll Pandora bal oldalára, a lánytól kissé távolabb. Belép kettőjük közé egy lány és Nigel.

Pandora a lány fülébe súg valamit, aki tovább súgja Nigelnek, ő még tovább Adrian II.-nek.

ADRIAN II. (*Felugrik a levegőbe.*) Juhééé!

Most Adrian II. súg valamit Nigel fülébe, ő tovább súgja a lánynak, ő még tovább Pandorának.

PANDORA (*Ugrándozik és tapsol örömeiben.*) Jaj, de jó!

Hátulról felhangzik dúdolván a Nászinduló dallama. A lány megfogja Pandora, Nigel pedig Adrian II. kezét, s egymásra helyezik őket. Nigel és a lány hátra ki. Pandora és Adrian II. egymást nézve, előretartott karral előrejönnek a Nászinduló dallamára. Továbbra is egymást nézve megállnak.

ADRIAN I. Pandora meg én szeretjük egymást. Ez most már hivatalos.

A hátul eddig ülő játékosok felállnak, s mintegy spanyolfalat képeznek. Adrian II. – maga után húzva Pandorát – berohan a spanyolfal mögé. A spanyolfal mögül sóhajok hallatszanak.

ADRIAN I. Pandora megengedte, hogy megérintsem a mellét. Megígér-

tem, hogy nem mondom el senkinek, de tulajdonképpen nincs is mit elmondani... Azt se tudtam, hol kezdődik a melle a kombiné, a ruha, a kardigán meg a dzseki alatt.

Újabb sóhajok, „Te édes!” stb. hallatszik a spanyolfal mögül. A spanyolfalat alkotó játsszók gesztusokkal, arcjátékkal kísérik a fal mögött zajló jelenetet: ki irigykedik, ki bosszankodik, ki sopánkodik stb.

Újra megérintettem Pandora mellét. Most, azt hiszem, valami puhát éreztem. A farkam mintha önálló életet élne. Nem vagyok ura.

A spanyolfal lassan leül, s láthatóvá válik az egymás kezét fogó Adrian II. és Pandora, amint szorosan egymás mellett állnak.

ADRIAN I. Az egész napot szerelmemmel töltöttem. Nem tudok többet írni, még mindig remeg a kezem.

Adrian II. lágyan átöleli Pandorát, ő pedig a fiú vállára hajtja a fejét. Néhány pillanatig kitartott kép.

12. JELENET

A hátul ülők közül előretámolyog Bert. Erősen köhög.

ADRIAN I. Üzenetet kaptam a suliból: azonnal látogassam meg Bertöt.

Adrian II. maga után húzza Pandorát, s balról – megkerülve a hátul ülőket – megérkezik Bert lakására. Bert levegő után kapkodva áll, aztán mikor meglátja Adrian II.-t, feléje dől. Adrian felfogja a zuhanó testet, de az végül is maga alá temeti.

Bert rosszul volt. Kihívtuk a mentőket.

Pandora jobbra hátra, ki. Hátulról mentő szirénázása hallatszik. Adrian nagy keservesen kimászik Bert alól.

Amíg megérkeztek, megpróbáltam kitakarítani a lakást.

Jobbról hátulról két fiú érkezik, két oldalról Bert hóna alá nyúlnak, s balra kihúzzák Bertöt maguk után. A szirénázás elhalkul, majd abbamarad.

Adrian II. esetlenül, lehajtott fejjel áll a színen.

Amikor a mentők elszirénáztak Berttel, gombóc volt a torkomban, a szemem nedves lett. Biztos a por miatt... Bert háza nagyon poros.

Adrian II. továbbra is lehajtott fejjel rugdosni kezdi a földet a cipője orrával.

13. JELENET

Jobbról hirtelen belép Anya, mintha két bőrdönt tartana a kezében. Balról ugyanabban a pillanatban lép be Apa. Adrian kettejük között középen áll.

ADRIAN I. Anya hazajött. Végleg. Lucas nélkül, de az összes bőrdönjével egyetemben.

Anya lerakja a bőrdönjeit. Fölnéz, aztán Apához rohan és térdre veti magát előtte.

Apa lába elé vetette magát.

Apa is térdre veti magát, megfogja Anya kezét, s leülnek egymás mellé a földre.

Apa rögtön anyára vetette magát. Tapintatosan visszavonultam a szobámba.

Adrian II. jobbra félrevonul, de nagyon fülel arra, hogy a szülei miről társalognak.

ANYA (*Kissé duzzogva, Apának.*) Tudod, George, Bubó szexuális tárgyként kezelt engem, elvárta, hogy vacsorát főzzek, míg ő a nappaliban vágta a lába körmét. Azonkívül téged is szeretlek.

APA (*Megsimogatja Anya haját.*) Paulikám!

ANYA (*Apához simul.*) Ó, George, bárcsak lenne egy lányunk is!

APA (*Hirtelen eltartja magától Anyát.*) De Pauline! Nem vállalhatjuk a kockázatot, hogy még egy olyan gyerekünk legyen, mint Adrian!

ANYA (*hevesen*) Az a rohadt dr. Spock az oka, hogy Adrian olyan lett, amilyen!

ADRIAN II. (*A kiabálásra közelebb jött.*) Miért? (*Végignéz magán.*) Milyen lettem?

Apa és Anya hevesen gesztikulálva magyaráznak. Adrian II. tátott szájjal bámul rájuk.

ADRIAN I. Úgy beszéltek rólam, mintha én lennék Quasimodo A párizsi Notre Dame-ból meg az egyszemű Küklopsz együttvéve.

ADRIAN II. (*a szüleinek*) Hát akkor milyen gyereket akartatok?!

Apa és Anya hirtelen felugranak, két karjánál fogva előrecipelik Adrian II.-t. Megállnak a két oldalán. Adrian I. most következő szövege alatt előbb Apa, majd Anya állítgatják Adrian II.-t, mint valami próbababát. (Az akciók a szöveggel párhuzamosan történnek.)

ADRIAN I. Apánál az ideális fiú született atléta.

Apa hátbavágja Adrian II.-t, mire az kihúzza magát.

Jókedvű és életvidám.

Apa két kezének hüvelykujjával vigyorra húzza Adrian II. száját, aki úgy marad.

Magas, az orcája pirospszogás...

Apa megpaskolja Adrian II. arcát.

...és nagy tisztelője a női nemnek.

Apa a kézfejjével mellbe legyinti Adrian II.-t.

Nagyszerű tiszt válna belőle.

Apa tisztelgésre hajlítja Adrian II. jobb karját. Adrian II. néhány pillanatig így marad.

Ezzel szemben anya szerint az ideális fiú komoly...

Anya lehajlítja Adrian II. tisztelő kezét.

...sőt komor.

Anya két kezének hüvelykujjával sírásra görbíti Adrian II. nevető száját.

A Kiváló Képességűek Iskolájába jár.

Anya büszkén Adrian II.-re mutat.

Már egészen fiatalon elbűvöli a lányokat.

Anya szájával csücsörítve csókot dob Adrian II. felé, aki visszacsücsörít.

Fényes társaságban forog...

Anya megfogja Adrian II. bal kezét, s mint tánc közben a partnerét, megforgatja.

...és mindig magával viszi az anyját.

Csípőre teszi Adrian II. bal kezét, és belefonja a saját karját. A kép néhány pillanatra kimerevűödik.

ADRIAN II. (Kibontakozik Anya karolásából.) Sajnálom, ha csalódást okoztam.

ANYA (Apába karolva, szomorúan.) Te nem tehetsz róla, Adrian, ez a mi hibánk. (Elindulnak kifelé.) Miért is nem kereszteltünk az előkelő Brett névre!?!

Apa és Anya egymásba karolva, fejcsóválva balra el, hátul leülnek. Adrian II. utánuk bámul, majd visszafordítja a fejét, és megrántja a vállát.

14. JELENET

Hátulról az osztálytársak zajongva előre tódulnak. Kialakulnak a busz széksorai; a játszó a mögöttük lévő gyerek térdén ülnek, az szintén a mögötte lévőén stb. Az utolsó gyereket állva támasztja egy másik gyerek.

ADRIAN I. *(Túlkiabálva a gyerekeket.)* Pénteken az osztály Londonba ment kirándulni. Pandora meg én egymás mellett ültünk a buszban. *A buszon ülők a Baj van a részeg tengerésszel... kezdetű dalt éneklük harsogva. Valaki mindenfélüket mutogat a szembejövő autósoknak. Hátul néhány fiú meghúzza egy üveget. Széles jókedv. A tanárnő igyekszik rendet teremteni, előre-hátra futkos a két széksor között.*

TANÁRNŐ *Csend legyen! Ne mutogassanak félreérthető jeleket az autósoknak! Kérem, figyeljenek! Csend legyen! (Toppant egyet a lábával.)* Csend!

Hirtelen néma csend lesz. Mindenki feszülten figyel a tanárnőre.

Megérkezésünk után azonnal elmegyünk a British Múzeumba, az egyéni teljesítmények páratlan kincsestárába.

Elégedetlenkedő zajongás.

I. FIÚ *(kajánul)* Tanárnő, kérem, aktképek is lesznek?

Harsány, röhögés, kiabálás.

TANÁRNŐ *(Túlkiabálva az őrzöngést.)* Megérkeztünk. Kérem, szálljanak ki!

Felbomlanak a busz széksorai.

Megkérek mindenkit, viselkedjen a hely szellemének megfelelően.

Egy fiú kísértetet játszva ijesztgetni kezdi a többieket. Zajongás, sikítások, röhögés. Pisszegések. Fokozatosan elhalkul a társaság.

(A tanárnő hátrafelé mutat.) Vessenek néhány pillantást e megrázó festményre, a Krisztus megfeszítésére.

A tanárnő hátat fordít a gyerekeknek, azok pedig felső testükkal előrehajolva, egyik lábukkal kilépve és nagyot dobbantva mereven bámulnak a kép felé.

Pár pillanatig mozdulatlanul kitartott kép.

I. FIÚ *(Megböki a mellette állót, súgva.)* Az anyját! Micsoda izmok!

II. FIÚ *(Megböki a másik oldalon mellette állót.)*

Ez aztán az éltornász!

III. FIÚ *(a II. Fiúnak)* Az atléták atlétája!

ADRIAN II. *(kiáltva)* A kereszten való függés világbajnoka! Éljen!

FIÚK (*harsányan*) Éljeeeen!

A tanárnő a fejét fogja. Egy fiú Krisztus-pózban középre áll. A többiek közrefogják.

ADRIAN II. Három, kettő, egy! Stopper indul!

MIND (*hangosan*) 1... 2... 3... 4... 5... 6... 7... 8... 9... 10...!

A Krisztust játszó fiú összerogy, a fiúk odaszaladnak hozzá, s néhányszor feldobják a levegőbe.

FIÚK Éljen! Szép volt! Éljeeeen!

I. FIÚ (*Megállítva az éljenzést.*) Hé! Az a másik ott a képen, diszkvalifikálva!

II. FIÚ (*kötekedően*) Na már mért?!

I. FIÚ (*nevetve*) Nem volt fair játék! Oda volt szögezve!

Nevetés, általános hangzavar. A tanárnő kétségbeesetten igyekszik kiterelni a diákokat. Azok hátul egymás után leülnek, a hangok egyre halkulnak. A tanárnő is beáll hátul a helyére, jobbra, majd balra nézve elnémítja az utolsó hangot is, aztán ő is leül.

ADRIAN I. A botrány után a tanárnő telefonált az igazgatónak. Ő azt mondta, nem volt meglepve, már várta ezt. Mi meg várhatjuk az igazgatói intőket. Jézus, Isten! Pont ez hiányzott!

15. JELENET

Pandora és Adrian II. jönnek. Pandora megáll középen, didereg. A karját ütögeti, tornáztatja. Közben hátulról a szélvihar hangjai hallatszanak, néha egy-egy farkasüvöltés is keveredik bele. Adrian II. jobb oldalon leül, mintha könyvet olvasna.

ADRIAN I. Azt hiszem, Pandora elhidegült tőlem. Nem tudja megbocsátani, hogy tevékeny részese voltam a botrány kirobantásának.

Most éppen az Üvöltő szeleket olvasom. Csodálatos! Ha felvihetném Pandorát valami magas, szeles helyre, biztos újra fellobbanna benne a régi tűz.

Adrian II. Pandorához lopakodik, s Adrian I. következő szövege alatt mind a négy oldalról rálehel a lányra.

Rábeszéltem Pandorát, hogy ő is jelentkezzen az iskola hegyimentő tanfolyamára. Hamarosan a hegyekbe megyünk túlélési gyakorlatra. Csak két hetünk van, hogy csúcsformába lendüljünk.

Adrian II. hasra veti magát, s fekvőtámaszok lenyomásába kezd. Mögötte Pandora a hátán fekszik, s karjait felfelé nyújtogatja,

mintha súlyt emelne. Amikor Adrian behajlítja a karját, Pandora akkor nyújtja ki az övét.

Esténként megpróbálok lenyomni ötven fekvőtámaszt, Pandora meg súlyozózik.

Adrian II. összecsuclik, Pandora keze lehanyatlik.

De nem megy. Eddig tizenhét a csúcs.

Sziréna hangja hallatszik hátulról. Két mentős érkezik: az egyik jobbra hátratámogatja Pandorát, a másik balra oldalt támogatja Adrian II.-t, ott hátat fordítva bakot tart neki. Adrian II. szétvetett karral ráhanyatlik a bakot tartó fiú hátára.

A sziréna elhalkul.

16. JELENET

ADRIAN I. Ez az én formám! Még mindig ideggörcsöt kapok, ha eszembe jut a szeles hegyvidék. Akkora lett a mandulám, mint egy tekegolyó! S most kiveszik. Állítólag már öt éves korom óta elő vagyok jegyezve a műtetre.

Pandora sétál be jobbról, megáll Adrian II.-vel szemben.

PANDORA Helló, Adrian! (*Adrian II. felemeli a fejét.*) Á, pont úgy nézel ki az új pizsamádban, mint egy Pierre Cardin!

ADRIAN II. (*nyöszörögve*) Kösz, Pandora:..

Pandora balra el, s leül hátul.

ADRIAN I. Bár az igazat megvallva fogalmam sincs, ki az a Pierre Cardin. Remélem, nem valami tömeggyilkos vagy ilyesmi.

Nagymama jön jobbról. Megáll Adrian II. mellett.

NAGYMAMA Szervusz, arany bogaram! Idenézz, mit hoztam neked! Na?!

ADRIAN II. (*lesújtva*) A csörgőmet.

NAGYMAMA Azt, amivel olyan jókat játszottál csecsemőkorodban.

ADRIAN II. (*szemrehányóan*) De nagymama...

NAGYMAMA Jól van, na! Egyébként ismertem valakit, aki ismert valakit, akinek kivették a manduláját, és elvérzett a műtőasztalon...

Adrian II. furcsán néz a Nagymamára.

De te ne aggódj, Adrian, biztosan nem lesz semmi baj. Szervusz, kedvesem!

A Nagymama balra el, s leül hátul. Adrian II. leverten bólogat.

ADRIAN I. Ezer köszönet, drága nagymama!

Bert érkezik jobbról, megáll Adrian II. mellett.

BERT *(kedélyesen)* Üdv, öreg harcos! Föl a fejjel, nem olyan veszélyes ez a mandulaműtét. Emlékszem, egyik barátomnak az ismerőse egy ilyen műtét után nem ébredt föl az altatásból. Dehát az régen volt!
(Elmenőben Adrian mellett megveregeti a mellkasát.)

Csak semmi pánik, fiú!

Bert balra el, s leül hátul. Adrian II. hevesen köhögni kezd a mellbeveregetéstől. Hátulról hosszú, éles sikoly hallatszik, amely mindaddig tart, ameddig Adrian II.-vel forog az ágy: az addig bakot tartó fiú Adrian II. hóna alá nyúl, s kétszer körbeforgatja Adriant. A forgás megáll, a sikoly abbamarad. Adrian II. újra a bakot tartó fiú hátára dől. Apa érkezik jobbról, már messziről integet.

APA Helló, Adrian! Na, hogy vagy? *(Egy pillanatig megütközve néz Adrian II.-re.)* Mi az, megnémultál? *(Adrian II. némán a torkára bök. Apa közelebb jön hozzá.)* Ja, persze. Egyébként remek a színed. Te, hoztam neked egy kis burgonyaszirmot! *(Adrian II. hátrahanyatlik.)*

ADRIAN I. Kősz, apa! Ennyi erővel egy csomag zsilettpengét is hozhattál volna.

APA *(Ijedten hajol Adrian II. fölé.)* Na, mi van veled?!

Jobbról Anya szalad be, odaáll Apa mellé.

ANYA Szervusz, kisfiam! Behoztam a kedvenc könyvedet meg egy csomag burgonyaszirmot!

A bakot tartó fiú kiugrik Adrian II. alól, aki teljes hosszában elvágódik a padlón. Amikor leérkezik, hátulról hatalmas dobbantás hallatszik. Apa és Anya meredten bámulnak néhány pillanatig, majd jobbra kisietnek.

17. JELENET

Adrian II. középre kúszik, s hason fekvé olvasni kezd.

ADRIAN I. Most a Bűn és bűnhődést olvasom. Jót tesz a lelki egyensúlyomnak. Tegnap ugyanis elcsentem egy kulcstartót Mr. Cherry boltjából. Gondoltam, jó lesz Nigelnek karácsonyra.

Adrian II. felül törökülésbe és tovább olvas.

Marhára furdal a lelkiismeret a kulcstartó miatt. Bűntudatom van.

Adrian II. még jobban belemélyed a könyvbe, aztán hirtelen kinyúl a jobb kezével, mintha egy telefonkagylót kapna fel.

Felhívtam a lelki segélyt, és mindent bevallottam. Egy férfi azt felelte...

FIÚ (*A hátul lévők közül, dörmögő hangon.*) Akkor tedd vissza, öcsi!
Adrian II. úgy tesz, mintha a telefonkagylót tenné le, de olyan gyorsan, mint akinek a kezét égeti. Néhány pillanatilag kitartódik az a kép, amikor a kagylót elengedi. Aztán óvatosan vissza akarja húzni a kezét, de akkor mintha valaki elkapná, a keze megáll a levegőben.

ADRIAN I. Mr. Cherry tetten ért, amikor visszatettem a kulcstartót. Ez az én formám! Levelet írt a szüleimnek. Most már akár fel is köthetném magam.

Hátulról, jobbról Apa és Anya érkeznek. Apa kezében újságok és néhány levél (mintha).

APA (*Anyának*) Tessék, szívem, itt az újságod!

Anya átveszi, s mindketten leülnek.

ANYA S a levelek?

Adrian II. ijedten a szülei felé fordítja a fejét.

APA (*Hanyagul a háta mögé teszi a leveleket.*) Majd később!

A szülők olvasni kezdenek. Adrian II. nagy levegőt vesz, majd megkönnyebbülten kifújja. Aztán feláll, s lopakodva megpróbálja becserkészni a leveleket. A szülei mögé megy, s lassú mozdulatokkal lehajol a kupac felé. Amikor éppen sikerülne elvennie őket, Apa hátranyúl, s kezébe veszi a köteget.

APA (*Mintha lapozgatna a levelek között.*) Na, nézzük, ki mit ír!

Adrian II. letaglózva áll a hátuk mögött.

(Meglepetten.) Nahát, milyen kedves! Mr. Cherry is a jókívánságait küldi. Reméli, jövőre is nála vásárolunk.

Adrian II. megkönnyebbülten rogy a padlóra. Apa és Anya ijedten ugrik fel.

APA (*Adrian II. fölé hajolva.*) Hát ezzel meg mi történt?!

ANYA (*Ő is fölé hajol, aztán legyint.*) Az álmoság. Éjszaka is a könyveket falja! (*Apa és Anya fejcsóválva hátramennek és leülnek.*)

18. JELENET

Adrian II. egy kis szünet után felül.

ADRIAN II. (*durcásan*) Rengeteg adrenalint pazaroltam az idegeskedésre, és tessék! Cserébe versenybringát akarok karácsonyra. Másnak nem vagyok hajlandó örülni!

Adrian II. durcásan szembenéz velünk, aztán feltápáskodik.

ADRIAN I. *(ír)* Kedves naplóm! Nincs már több helyem. Befejezek.

Hátul is feltápáskodnak a játszó, ruháikat igazgatják, krákognak. Elfoglalják a helyüket a kórusban. Előttük – mint karmester – Adrian II. áll, a közönségnek természetesen háttal, s a kórust igazgatja, ki hova álljon.

Annyit még idenyomorítok, hogy az iskola karácsonyi koncertjén én vezényeltem a szülők és a diákok egyesített kórusát.

Adrian I. is föláll, s balról figyeli Adrian II.-t, amint csendet int, aztán elkezd vezényelni a kórust. Megszólal a Jingle, bells... kezdetű angol karácsonyi dal. A bevezető sorok után Adrian I. még megjegyzi:

Gyönyörű volt!

Aztán ő is belefeledkezik a zenébe, lassan Adrian II. mögé lép, és vele tökéletesen szinkron mozgásban vezényelni kezd. A kórus a refrénig komolyan éneklő a dalt, a refréntől azonban mintha megboldulna: ketten rock and rollt kezdenek el táncolni, néhány fiú egy rockcsoportot alakítva vadul gitározni kezd stb.

A refrén végét lelassítják, kitartják, majd:

MIND *(Felugrálva, kezüket a magasba emelve, akár egy rockkoncerten.)*
Jeeeeee!

A hangos „Jeeeeee!” közben Adrian I. és Adrian II. kifordulnak, egymás mellé állnak és meghajolnak. A kiáltás végén a többiek is meghajolnak.

VÉGE

13 ÉS 3/4 KÖNYÖRGÉS A RENDEZŐKHÖZ

Az első

Kérem, fogadják el, hogy Adrianból kettő van. Lehetne éppen tizenkettő is, de azt azért mégsem állíthatnánk, hogy Adrian Mole tucatember. Igazi egyéniség, aki mégis egyesíti magában a mindenkori kamaszok tipikus vonásait. Még a helyzetek is tipikusak, amelyek megesnek vele: mindenki azt várja tőle, hogy ő legyen a legszebb, a legudvariasabb, tetejébe még éppen szerelmes is – és így tovább.

Hogy akkor miért van mégis kettő belőle? A kettőzés okát tekinthetjük kétszeresen is hasznos dramaturgiai húzásnak. Egyrészt a kettéválás érzéki formában fejezi ki a kamaszban zajló belső forrongást, amellyel izgottan szembesül: „Ki vagyok én? Melyik az igazi énem?” Másrészt ezzel a megoldással elejét vesszük egy csomó narrációs problémának, amelyek óhatatlanul fellépnek az epikus mű színpadra való áttételekor.

Nem utolsósorban pedig azért is hasznos ez a megoldás, mert izgalmas, vibráló tér- és játékszervezési megoldásokat tesz lehetővé, s ezáltal egy pillanatra sem engedi lankadni a közel félórás játék alatt a néző figyelmét, sőt az előadás után azt mondják a nézők, hogy még szívesen nézték volna egy fél órát, kár, hogy vége van. (Ennek ellenére a világeért se toldjunk még hozzá!)

A megkettőzés egyébként csak a játék idejére jön létre, hiszen Adrian I. (az elbeszélő) és Adrian II. (a játszó) az első jelenetben válnak le egymásról, s az utolsóban újra egy testté lesznek – jelezve ezzel is, hogy ugyanazon személyiségben egyszerre több én is lakozik, de ettől ő még ugyanaz az ember.

A második

Feltétlenül osszák meg a játékkeret! Egyébként nem is nagyon tehetnek mást, hiszen Adrian megkettőzésével már eleve két élettér kerül egymás mellé: ha úgy tetszik az elbeszélés tere, valamint magának a játéknak a tere. Ez a két tér a darab folyamán többször is összekapcsolódik, míg az elején és a végén egyé is válik.

A forgatókönyvből jól látható azonban, hogy működik egy harmadik

tér is a darab során folyamatosan végig. (Erre utalnak a forgatókönyv „háttul” jelzései.) Ez a háttér nem tekinthető semlegesnek, tehát nemcsak egyszerűen „vannak” ott a játszó személyek, arra várva, hogy játékba avatkozhassanak, hanem nagyon is aktív tér: hol kórusként, hol tömegként funkcionál, hol onnan érkeznek a játéktér zajai, hol maga a háttér lesz egy-egy jelenet színtere.

Ez a háttér együtt lélegző karéjként veszi körül Adrian II. csetlés-botlásainak színterét, ezáltal lehetőséget teremt a játszó gyermekeknek arra, hogy mindvégig jelen legyenek a játékban, ne essenek ki belőle, s szereplőként a megfelelő hőfokon izzva léphessenek be a valódi játéktérbe.

A harmadik

Egy egy ilyen játék: a 2. tér (Adrian II. játéktere) mentes minden eszköztől és kelléktől. Kivéve egyetlen jelenetet, a piros zoknis lázadását. Itt megalkudtam magammal a forgatókönyv írása közben – a látvány ugyanis nagy úr! Van persze dramaturgiai magyarázata is a megalkuvásnak: ez a jelenet fordulópont Adrian sorsának és személyiségének alakulásában. Itt mer lázadni először a konvenciók ellen; ekkor fordul felé végérvényesen Pandora figyelme. Ettől eltekintve azonban ebben a térben a szereplők minden tárgyat, eszközt csak megmutatnak, úgy tesznek, mintha használnák őket.

Ellenben a tárgyak keltette zajok léteznek: a háttérben látható, amint az ott játszóknak közül valaki elvégzi vele azt a cselekvést, amelyet a 2. térben végeznek, csak hogy a 3. térben az eszköz (síp, kulcs, kockák stb.) meg is szólal.

Valódi tárgyak valódi használat közben csak az 1. térben, Adrian I. „elbeszélő” terében jelennek meg. Ez a látvány és hangbeli elkülönülés egyrészt világosan elkülöníti egymástól a tereket, másrészt izgalmas feszültséget is teremt a három tér között.

A negyedik

Ugye, Önök is úgy gondolják, hogy ebbe a térbe felesleges bármiféle díszletet bezsúfolni! Meg hogy mindenféle jelmez szükségtelen!

Az ötödik, a hatodik ... és a 13.

A darab Sue Townsend A 13 és 3/4 éves Adrian Mole titkos naplója című regénye nyomán készült. De nem egészen hűséges hozzá! A regény

mondatai a próbák során a játékhoz csiszolódtak, s a forgatókönyv már ezt a szöveget tartalmazza. Néhány jelenet előrébb vagy éppen hátrébb vándorolt, sőt olyan is akad, amely az eredeti regényben nem is szerepel. (Pl. a British Múzeum-beli jelenet, Krisztus keresztre feszítésének sportversennyé alakítása: ezt Günter Grass A bádogdob című regényének egyik jelenete inspirálta.)

Maga a regény igazi, kamaszoknak kamaszokról szóló mű. Ez a forgatókönyv pedig leírása egy igazi diákszínpadi darabnak, kamaszos hangvétellel, és tele vidám, diákos poénnal. Bizonyos vagyok benne, hogy a megvalósítása során még rengeteg játékötlet születik majd!

De egyre azért ügyeljünk nagyon: a sok poénban való tobzódás közepette nehogy infantilissá válják a játék!

Meg az utolsó 3/4

Ha van egy csapat 13–15 éves kamasz, legalább 12 fő, akkor ne hagyják ki ezt a játékot. Csak bátran és vidáman!

